

menes at kunne spille en Rolle i Udlandet, at saa den samme Følsomhed nu meget stærkt vil gøre sig gældende, naar Spørgsmaalet er om Importregulering og alle de Forhold, vi i disse Dage beskæftiger os med.

Det ærede Medlem Hr. Rode rettede en Bemærkning til mig med Hensyn til den Stilling, jeg indehar som Borgerrepræsentant i København, og jeg er vel forpligtet til ogsaa at sige et Par Ord derom. Det ærede Medlem bemærkede samtidig, at han ogsaa vidste, at et lignende Forhold gjorde sig gældende for 2 Ministre med Hensyn til deres Stilling som Medlemmer af Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Dette er kun delvis rigtigt, for saa vidt som disse to Medlemmer havde meddelt, at de ønskede at nedlægge deres Mandater i Frederiksberg Kommunalbestyrelse, og dette vistnok nu er afgjort med Tilslutning af Gruppen paa Frederiksberg, saa at der ikke er et saadant Forhold til Stede. Naar der for mit Vedkommende ikke er truffet en lignende Afgørelse, skyldes det meget naturligt dette, at Forholdene i Københavns Kommunalbestyrelse og Frederiksberg Kommunalbestyrelse ikke helt ligner hinanden. Jeg kan ikke ret vel tænke mig, at der skulde kunne opstaa et Konfliktforhold mellem det socialdemokratiske Flertal i Københavns Borgerrepræsentation og det socialdemokratiske Ministerium, saadanne Konflikter synes at være udelukket. Derimod kan de ikke siges at være udelukket i Forholdet mellem Regeringen og Frederiksberg Kommunalbestyrelse. I øvrigt, det, der forelaa, og som det ærede Medlem Hr. Rode ved sin Forespørgsel blot har besværliggjort, var en Forhandling, der fandt Sted indenfor mit Parti, indenfor de Forsamlinger, der har givet mig mit Mandat, og som ogsaa har Krav paa at blive spurgt, naar de skal tage det tilbage. Disse Forhandlinger vil vel nu resultere i, at man siger: Nu maa vi meget bede Statsministeren om at blive siddende i hvert Fald Samlingen ud i Borgerrepræsentationen, for vi kan naturligvis ikke lade os lede af Opfordringer fra et andet Partis Side i den Henseende. Altsaa, det, der forelaa indtil i Gaar, var, at man havde bedt mig om at overveje, hvorvidt jeg kunde blive, og at jeg havde sagt: Dette skal jeg overveje, lad os nu se den første Tid an, saa ordner denne Sag sig jo nok. I øvrigt haaber jeg heller ikke, at der af denne fortsatte Overvejelse af Spørgsmaalet skulde kunne opstaa nogen som helst Art af ubehagelige Virkninger for Staten eller for andre berettigede Interesser, i saa Fald

er jeg ganske sikkert selv i Stand til at bedømme, om noget saadant skulde indtræde, og handle derefter.

Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, skal jeg gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat derom. Jeg er enig med det ærede Medlem, der talte paa det socialdemokratiske Partis Vegne, Hr. Trier, i, at der meget vel i Forbindelse med denne Sag kan rejses Spørgsmaalet om en videregaaende Oplysningspligt, saaledes som Valutacentralens Bestyrelse jo har det med Hensyn til Valutahandelen, og det er muligt, at man vil mene, at naar andre Erhverv end Valutahandelen drages ind under en vis Kontrol, en vis Regulering, kan det være ønskeligt ogsaa at paalægge disse en større Oplysningspligt, end det er tænkt ved Lovforslaget. For saa vidt der maatte være nogen Stemmning herfor, vil selvfølgelig en Forhandling herom kunne føres.

Det samme gælder et andet Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Trier var inde paa, Spørgsmaalet om Sikring imod en urimelig Opskrunding af Priserne. Jeg har ment ved Lovforslagets Formulering at have aabnet den nødvendige Adgang for en saadan Betyggelse for Publikum. Men hvis der virkelig skulde være for lidt deri, og hvis der — hvad jeg navnlig erkender kan blive nødvendigt, hvis man slet ikke iværksætter nogen Importregulering — paa anden Maade maa ses paa Prisforholdene, saa vil dette jo kunne gøres uafhængigt af denne Lov, saaledes som det ogsaa har været et Spørgsmaal, som har beskæftiget ogsaa det forrige Ministerium, selv om det ikke har givet sig noget som helst positivt Resultat.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var i og for sig ikke uenig med os i, at det var ønskeligt, at der blev Ro om Valutaproblemet, men var ikke fri for at udtale nogen Forundring over, at det nuværende Ministerium lagde paa Sinde, at der burde være en saadan Ro, og det ærede Medlem syntes med sine Bemærkninger at ville antyde, at der havde været Uro tidligere, og at denne Uro var fremkaldt af den daværende Opposition. Dette er neppe ganske rigtigt. At der var en vis Ro til Tider, kan jo ikke nægtes, der var en dødlignende Ro over baade Valutaen og Erhvervslivet. Men fra det Øjeblik, den daværende Statsminister, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, stod her og erklærede paa Ministeriets Vegne, at der nu skulde gøres noget storstilet, at ikke en enkelt lille Foranstaltning, men en stor, samlet Plan